

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 22. júna 2017*

„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ZUM wohl — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Odkaz na vyjadrenie predložené odvolaciemu senátu zopakované v žalobe — Dôkazy priložené k žiadosti o nariadenie pojednávania“

Vo veci T-236/16,

Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG, so sídlom v Salzburgu (Rakúsko), v zastúpení: I. Schiffer a G. Hermann, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 23. februára 2016 (vec R 1982/2015-1), týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia ZUM wohl ako ochrannej známky Európskej únie,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni (spravodajca), sudcovia L. Madise a R. da Silva Passos,

tajomník: A. Lamote, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 10. mája 2016,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 29. júna 2016,

so zreteľom na písomné otázky Všeobecného súdu účastníkom konania a ich ústnych odpovedí na pojednávaní,

po pojednávaní z 9. februára 2017,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 23. januára 2015 podala žalobkyňa, spoločnosť Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG, prihlášku ochrannnej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

2 Prihlasovanou ochrannou známkou je nasledujúce obrazové označenie:

3 Tovary a služby uvedené v prihláške patria do tried 29, 30, 32 a 43 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre každú z týchto tried zodpovedajú tomuto opisu:

- trieda 29: „Mäsa; hydina [mäso]; divina; mäsové výťažky; vývary; ovocné marmelády a konzervy s ovocím; varené ovocie; mrazené ovocie; sušené ovocie; potravinárska želatína; ovocné želatíny; džemy; kompóty; lekváre; kompóty; ovocné a zeleninové nátierky; ovocné šaláty; prípadne na báze ovocia; zeleninové šaláty; mlieko; mliečne výrobky; potravinárske oleje; oleje a tuky; spracované strukoviny; spracované ovocie, huby a zelenina (vrátane orechov a strukovín); ryby (neživé)“,
- trieda 30: „Káva; čaj; čajové zmesi; kakao; cukor; ryža; tapioka; ságo; kávovinové náhradky; múka; prípravky z obilnín; chlieb; jemné pečivo; cukrovinky, zmrzliny; kečup; med; soľ; horčica; omáčky [chuťové prísady]; koreninové zmesi; ocot“,
- trieda 32: „Pivo; minerálne vody; sytené vody; nealkoholické nápoje; ovocné nápoje; ovocné džúsy; sirupy do nápojov; výťažky na výrobu nápojov; prípravky na výrobu nápojov“,
- trieda 43: „Služby v oblasti prípravy jedál a nápojov; služby možnosti odnesenia si jedla so sebou; poskytovanie informácií týkajúcich sa prípravy jedál a nápojov“.

4 Rozhodnutím z 31. júla 2015 prieskumový pracovník zamietol zápis prihlasovanej ochrannej známky pre všetky predmetné tovary a služby uvedené v bode 3 vyššie podľa článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009.

5 Dňa 30. septembra 2015 sa žalobkyňa proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka odvolala na EUIPO na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

6 Rozhodnutím z 23. februára 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvý odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol. Odvolací senát v prvom rade spresnil, že príslušná skupina verejnosti je tvorená súčasne širokou verejnosťou a špecializovanou verejnosťou, ktorá hovorí nemecky alebo má aspoň dostatočnú znalosť nemčiny (body 13 a 14 napadnutého rozhodnutia). Ďalej sa odvolací senát domnieval, že prihlasovaná ochranná známka opisuje dotknuté výrobky a služby v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, pretože nemecký výraz „zum Wohl“ je automaticky príslušnou skupinou verejnosti chápaný tak, že tieto výrobky a služby prispievajú k dobrému zdravotnému stavu

spotrebiteľov, ktorým je ochranná známka určená, a obrazové prvky prihlasovanej ochrannej známky neumožňujú odvieť pozornosť spotrebiteľa od pochvalnej a jasnej reklamy, ktorú tento výraz šíri (body 15 až 23 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát sa tiež domnieval, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 (body 25 až 32 napadnutého rozhodnutia).

Návrhy účastníkov konania

- 7 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - „v plnom rozsahu vyhovel návrhu na zápis“ prihlasovanej ochrannej známky ako ochrannej známky Európskej únie pre tovary a služby zaradené do tried 29, 30, 32 a 43 uvedené v prihláške,
 - zaviazal EUIPO na náhradu trov konania vrátane tých, ktoré vznikli v konaní pred týmto úradom.
- 8 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol druhý žalobný návrh ako neprípustný,
 - v zostávajúcej časti zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 9 Žalobkyňa na pojednávaní vyhlásila, že berie späť svoj druhý žalobný návrh, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

Právny stav

O prípustnosti

O odkaze na vyjadrenie predĺžené pred odvolacím senátom

- 10 Žalobkyňa v žalobe odkazuje na vyjadrenie vysvetľujúce dôvody jej odvolania pred odvolacím senátom EUIPO a tvrdí, že toto vyjadrenie „tvorí neoddeliteľnú súčasť odôvodnenia prejednávanej žaloby“.
- 11 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 177 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí každý návrh obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Tieto údaje musia vyplývať zo samotného textu žaloby a musia byť dostatočne jasné a presné, aby umožnili žalovanému pripraviť si obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, a to prípadne aj bez ďalších podporných informácií [pozri rozsudky z 9. júla 2010, Exalation/ÚHVT (Vektor-Lycopin), T-85/08, EU:T:2010:303, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 12. novembra 2015, CEDC International/ÚHVT – Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT), T-449/13, neuverejnený, EU:T:2015:839, bod 16 a citovanú judikatúru; pozri taktiež v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2006, Rossi/ÚHVT, C-214/05 P, EU:C:2006:494, bod 37).
- 12 Okrem toho, ak text žaloby môže byť podporený odkazmi na označené pasáže dokumentov, ktoré sú k nej pripojené, Všeobecnému súdu neprináleží vyhľadávať a identifikovať v prílohách dôvody a tvrdenia, ktoré by mohli byť považované za základ žaloby, keďže prílohy majú čisto dôkaznú

a inštrumentálnu funkciu [pozri rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 40 až 41 a citovanú judikatúru; uznesenie zo 14. apríla 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:270, bod 14 a citovanú judikatúru, a rozsudok z 2. decembra 2015, Kenzo/ÚHVT – Tsujimoto (KENZO ESTATE), T-528/13, neuverejnený, EU:T:2015:921, bod 38 a citovanú judikatúru]. Z toho vyplýva, že žaloba, pokiaľ odkazuje na písomnosti predložené EUIPO, je neprípustná v časti, v ktorej sa v nej obsiahnutý všeobecný odkaz netýka žalobných dôvodov a tvrdení uvedených v samotnej žalobe [pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. februára 2007, Mundipharma/ÚHVT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, body 14 a 15, a z 25. novembra 2015, Masafi/ÚHVT – Hd1 (JUICE masafi), T-248/14, neuverejnený, EU:T:2015:880, bod 14].

- 13 To isté platí v prípade, keď sa odkaz týka dokumentu uvedeného v hlavnej časti žaloby bez uvedenia konkrétnych bodov opisu žalobných dôvodov, ktoré chce žalobca doplniť, alebo výňatkov z predmetného dokumentu, v ktorých môžu byť uvedené prípadné dôkazy, ktoré podporujú alebo dopĺňajú žalobné dôvody, ak sa takéto zahrnutie v tomto prípade vôbec nelíši od všeobecného odkazu na prílohu žaloby (pozri v tomto zmysle v oblasti verejnej služby v súvislosti s odkazom na sťažnosť uvedenú v hlavnej časti žaloby uznesenie z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, EU:T:1993:39, bod 23, potvrdené v odvolacom konaní uznesením zo 7. marca 1994, De Hoe/Komisia, C-338/93 P, EU:C:1994:85, bod 29). Ak by to neplatilo, žalobcovia by mohli prostredníctvom jednoduchej reprodukcie príloh v hlavnej časti žaloby obísť judikatúru týkajúcu sa nesúlady všeobecných odkazov na prílohy s formálnymi náležitostami stanovenými ustanoveniami Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a rokovacieho poriadku uvedenými v bode 11 vyššie.
- 14 Hoci v prejednávanej veci vyjadrenie predložené odvolaciemu senátu je v celom rozsahu zopakované v opise okolností predchádzajúcich sporu v žalobe, Všeobecnému súdu neprináleží, aby vyhľadával, a to ani v tomto vyjadrení a ani vo výňatkoch zo žaloby, ktoré reprodujú toto vyjadrenie, tvrdenia, na ktoré by žalobca mohol odkazovať, a aby ich preskúmal, pretože takéto tvrdenia sú neprípustné. To platí tým skôr, že vyjadrenie bolo vypracované na účely napadnutia rozhodnutia prieskumového pracovníka a nemôže byť považované za relevantné na účely žaloby proti napadnutému rozhodnutiu.

O dôkazoch predložených v prílohe k žiadosti o nariadenie pojednávania

- 15 Žalobkyňa pripojila k prílohe k žiadosti o nariadenie pojednávania predloženej v stanovenej lehote troch týždňov od oznámenia skončenia písomnej časti konania účastníkom konania podľa článku 106 rokovacieho poriadku kópie fotografií výrobkov označených prihlasovanou ochrannou známkou a články z tlače týkajúce sa reštaurácie „Zum Wohl“, ako aj výňatky z internetovej stránky Wikipédia týkajúce sa dotknutej tlače.
- 16 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 85 ods. 1 a 3 rokovacieho poriadku sa dôkazy a návrhy dôkazov predkladajú v rámci prvej výmeny vyjadrení, pričom hlavní účastníci konania môžu výnimočne predložiť dôkazy aj pred skončením ústnej časti konania pod podmienkou, že omeškanie s ich predložením je odôvodnené.
- 17 Podľa ustálenej judikatúry sa na dôkaz opaku a doplnenie návrhov na vykonanie dôkazov v nadväznosti na dôkaz opaku druhého účastníka konania predložený v jeho vyjadrení k žalobe nevzťahuje pravidlo o vylúčení dôkazov uvedené v článku 85 ods. 1 rokovacieho poriadku. Toto ustanovenie sa totiž týka len návrhov na vykonanie nových dôkazov a je potrebné ho chápať vo vzťahu k článku 92 ods. 7 tohto poriadku, ktorý výslovne stanovuje, že právo na vykonanie dôkazu opaku a právo navrhnúť doplnenie vykonaného dokazovania ním nie sú dotknuté (pozri analogicky rozsudky zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 72, a z 12. septembra 2012, Taliansko/Komisia, T-394/06, neuverejnený, EU:T:2012:417, bod 45).

- 18 V prejednávanej veci žalobkyňa prvý raz predložila v prílohe k žiadosti o nariadenie pojednávania po ukončení písomnej časti konania dôkazy uvedené v bode 15 vyššie, pričom v súvislosti s týmto omeškaním neposkytla žiadne vysvetlenie. Na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom vysvetlila [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. februára 2013, Bopp/ÚHVT (Vyobrazenie zeleno orámovaného osemuholníka), T-263/11, neuverejnený, EU:T:2013:61, bod 31 a citovanú judikatúru], že nemohla predložiť tieto dôkazy súčasne so žalobou z dôvodu personálnych zmien na jej právnom oddelení a materskej dovolenky jednej z jej riaditeľiek.
- 19 Nemožno súhlasiť s tým, že takéto nepodložené tvrdenia, ktoré sa vzťahujú len k čisto interným problémom, pričom ide o spoločnosť, ktorá disponuje vlastným právnym oddelením, odôvodňujú oneskorené predloženie predmetných dôkazov.
- 20 Okrem toho EUIPO neuviedol v hlavnej časti vyjadrenia k žalobe alebo v prílohe tohto vyjadrenia žiadnu skutočnosť, ktorá by dokazovala, že žalobkyňa mohla predložiť dôkazy v tejto časti konania spôsobom, ktorý by zaručoval dodržanie zásady kontradiktórnosti.
- 21 Z toho vyplýva, že dôkazy predložené v prílohe k žiadosti žalobkyne o nariadenie pojednávania treba vyhlásiť za neprípustné, a to tým skôr, že tieto dôkazy neboli súčasťou spisu v konaní pred odvolacím senátom, pričom úlohou Všeobecného súdu nie je znovu skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dokumenty, ktoré boli po prvýkrát predložené až v konaní pred ním (pozri uznesenie z 13. septembra 2011, Wilfer/ÚHVT, C-546/10 P, neuverejnené, EU:C:2011:574, bod 41 a citovanú judikatúru).

O veci samej

- 22 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia. Počas pojednávania v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom spresnila, že vo svojich tvrdeniach predložených v žiadosti o nariadenie pojednávania neuplatňovala porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 23 Na pojednávaní žalobkyňa doplnila, že uplatňuje tretí žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorý treba preskúmať najskôr.

O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 24 Na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pretože odvolací senát špecificky neodôvodnil svoj záver o nie rozlišovacom, ale opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky pre každý z predmetných výrobkov a služieb.
- 25 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti tohto žalobného dôvodu a o požiadavkách kontradiktórnosti, je potrebné konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je v každom prípade dostatočné.
- 26 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 75 prvej vety nariadenia č. 207/2009 musia byť rozhodnutia EUIPO odôvodnené. Podľa judikatúry má táto povinnosť rovnaký rozsah ako povinnosť zakotvená v článku 296 ZFEÚ a jej cieľom je na jednej strane oboznámiť dotknuté osoby s dôvodmi prijatých opatrení, aby mohli chrániť svoje práva, a na druhej strane umožniť súdu Európskej únie preskúmať zákonnosť rozhodnutia [pozri rozsudok z 28. apríla 2004, Sunrider/ÚHVT – Vitakraft-Werke Wührmann a Friesland Brands (VITATASTE a METABALANCE 44), T-124/02 a T-156/02, EU:T:2004:116, body 72 a 73 a citovanú judikatúru].

- 27 Treba tiež pripomenúť, že hoci rozhodnutie o zamietnutí zápisu ochrannej známky v zásade musí byť odôvodnené vo vzťahu ku každému dotknutému výrobku alebo každej dotknutej službe, príslušný orgán sa môže obmedziť na celkové odôvodnenie, pokiaľ sa ten istý dôvod zamietnutia namieta voči kategórii alebo skupine výrobkov alebo služieb, ktoré majú dostatočne priamu a konkrétnu vzájomnú spojitosť do tej miery, že tvoria kategóriu alebo skupinu výrobkov alebo služieb s dostatočnou rovnorodosťou [rozsudok zo 16. októbra 2014, Larrañaga Otaño/ÚHVT (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, bod 26; pozri tiež v tomto zmysle uznesenie z 18. marca 2010, CFCMCEE/ÚHVT, C-282/09 P, EU:C:2010:153, body 37 až 40, a analogicky rozsudok z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, body 34 až 38].
- 28 V prejednávanej veci sa odvolací senát domnieval, že prihlasovaná ochranná známka na jednej strane opisuje potravinárske výrobky zaradené do tried 29, 30 a 32, ako aj služby súvisiace s výživou zaradené do triedy 43, pretože nemecký výraz „zum Wohl“ je chápaný tak, že dotknuté výrobky a služby prispievajú k dobrému zdravotnému stavu spotrebiteľov a obrazové prvky prihlasovanej ochrannej známky nie sú dostatočné na odvrátenie pozornosti spotrebiteľa od tejto informácie, a na druhej strane nemá rozlišovaciu spôsobilosť, pretože ide o bežné pochvalné vyjadrenie v súvislosti s dotknutými výrobkami a službami (pozri bod 6 vyššie). Je pravda, že odvolací senát z dôvodu redakčnej jednoduchosti a vzhľadom na neexistenciu osobitných námietok proti niektorému z predmetných výrobkov alebo služieb viackrát všeobecne odkazuje na uvedené výrobky a služby, odvolávajúc sa najmä na „výrobky a služby patriace do potravinárskeho odvetvia“ (body 18 a 28 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát však v prípade, keď to bolo potrebné na účely analýzy, prispôbil svoje odôvodnenie vo vzťahu k výrobkom a službám, o ktoré šlo, a konkretizoval svoje odôvodnenie v súvislosti s uvedenými výrobkami tak, že niektoré z nich zoskupil podľa typu potravy alebo nápoja, pričom osobitne uviedol tie, ktoré nebolo možné takto zoskupiť (body 20 a 21 napadnutého rozhodnutia).
- 29 Treba dodať, že keďže v prípade všetkých predmetných výrobkov a služieb ide o potravinárske výrobky určené na bežnú spotrebu alebo služby priamo s nimi spojené, je možné vyvodiť, že medzi nimi existuje dostatočne priamy a konkrétny vzťah natoľko, že tvoria dostatočne homogénnu kategóriu, čo umožňuje, že všetky skutkové a právne úvahy, ktoré tvoria odôvodnenie predmetného rozhodnutia, na jednej strane dostatočne objasňujú odôvodnenie odvolacieho senátu pre každý z výrobkov a služieb patriacich do tejto kategórie a na druhej strane sa môžu uplatňovať bez rozdielu na každý z dotknutých výrobkov a služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2007, Develey/ÚHVT, C-238/06 P, EU:C:2007:635, bod 92).
- 30 Z toho vyplýva, že odvolaciemu senátu nemožno vytýkať, že v prejednávanej veci použil najmä globálne odôvodnenie svojho posúdenia absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu prihlasovanej ochrannej známky.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009

- 31 V zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa zamietne zápis „ochrann[ých] znám[ok], ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb“.
- 32 Podľa judikatúry článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 bráni tomu, aby sa ním uvedené označenia alebo znaky vyhradili pre jediný podnik, ktorý by si ich nechal zapísať ako ochrannú známku. Toto ustanovenie teda tiež sleduje cieľ vo verejnom záujme, ktorý vyžaduje, aby takéto označenia alebo údaje mohol každý voľne používať [rozsudky z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31; z 27. februára 2002, Ellos/ÚHVT (ELLOS), T-219/00, EU:T:2002:44, bod 27, a z 2. mája 2012, Universal Display/ÚHVT (UniversalPHOLED), T-435/11, neuverejnený, EU:T:2012:210, bod 14].

- 33 Okrem toho označenia alebo údaje, ktoré môžu v oblasti obchodu slúžiť na označenie vlastností tovaru alebo služby, ktorých zápis sa požaduje, sú na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 považované za nespôsobilé plniť základnú funkciu ochrannej známky, čiže identifikovať obchodný pôvod výrobku alebo služby, aby tak spotrebiteľovi, ktorý získa tovar alebo službu označené ochrannou známkou, umožnili pri ich ďalšom získaní uskutočniť rovnakú voľbu, ak sa jeho skúsenosť ukázala pozitívna, alebo inú voľbu, ak sa jeho skúsenosť ukázala negatívna (rozsudky z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30, a z 2. mája 2012, UniversalPHOLED, T-435/11, neuverejnený, EU:T:2012:210, bod 15).
- 34 Z toho vyplýva, že na to, aby sa na označenie vzťahoval zákaz uvedený v tomto ustanovení, je potrebné, aby toto označenie malo dostatočne priamy a konkrétny vzťah k sporným tovarom alebo službám, ktorý umožní dotknutej verejnosti hneď a bez ďalšieho uvažovania pochopiť opis sporných tovarov a služieb alebo niektorú z ich charakteristických vlastností (pozri rozsudok zo 16. októbra 2014, GRAPHENE, T-458/13, EU:T:2014:891, bod 16 a citovanú judikaturu).
- 35 Napokon je potrebné uviesť, že posúdenie opisného charakteru označenia možno vykonať len jednak vo vzťahu k vnímaniu zo strany príslušnej skupiny verejnosti a jednak vo vzťahu k dotknutým tovarom a službám [pozri rozsudok zo 7. júna 2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft/ÚHVT (MunichFinancialServices), T-316/03, EU:T:2005:201, bod 26 a citovanú judikaturu].
- 36 Odvolací senát v prejednávanej veci dospel k záveru, že skupina verejnosti dotknutá vnímaním opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky je tvorená širokou, ako aj špecializovanou verejnosťou, ktorá hovorí nemecky alebo má aspoň dostatočnú znalosť nemčiny (body 13 a 14 napadnutého rozhodnutia).
- 37 Žalobkyňa nespochybňuje konštatovanie odvolacieho senátu, podľa ktorého je príslušná skupina verejnosti tvorená súčasne širokou a špecializovanou verejnosťou, ale kritizuje posúdenie opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky len vo vzťahu k verejnosti, ktorá hovorí nemecky alebo má aspoň základnú znalosť nemčiny. Ďalej spochybňuje napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka pripisovaného významu slovného prvku prihlasovanej ochrannej známky, nedostatočného zohľadnenia slovných prvkov uvedenej ochrannej známky a opisného vzťahu medzi touto ochrannou známkou a dotknutými výrobkami a službami.

– O jazykových znalostiach príslušnej skupiny verejnosti

- 38 Z ustálenej judikatury vyplýva, že opisný charakter označenia, ktoré obsahuje slovný prvok, sa posudzuje z hľadiska spotrebiteľov, ktorí majú dostatočnú znalosť jazyka, z ktorého predmetný slovný prvok vychádza [pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júna 2009, ERNI Electronics/ÚHVT (MaxiBridge), T-132/08, neuverejnený, EU:T:2009:200, bod 34 a citovanú judikaturu, a z 9. júla 2014, Pågen Trademark/ÚHVT (giffar), T-520/12, neuverejnený, EU:T:2014:620, body 19 a 20]. Z článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ktorý stanovuje, že odsek 1 sa uplatňuje napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti Únie, totiž vyplýva, že ak slovný prvok ochrannej známky má opisný charakter len v jednom z jazykov používaných v obchode v rámci Únie, toto zistenie stačí na to, aby nebol vhodný na zápis ako ochrannej známky Európskej únie (pozri, pokiaľ ide o slovnú ochrannú známkou, rozsudok z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, C-383/99 P, EU:C:2001:461, bod 41). Naopak, ak spotrebiteľ, ktorý ovláda jazyk, v ktorom má slovný prvok význam, nevníma tento slovný prvok ako opisný, ostatní spotrebiteľia Únie, ktorí tomuto jazyku nerozumejú, ho nebudú vnímať ako opisný, takže absolútny dôvod zamietnutia založený na opisnom charaktere nemožno proti predmetnej ochrannej známke namietat.
- 39 Z toho vyplýva, že výhradu žalobkyne, v ktorej kritizuje posúdenie opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky len vo vzťahu k verejnosti, ktorá hovorí nemecky alebo má aspoň základnú znalosť nemčiny, treba zamietnuť.

– O význame slovného prvku prihlasovanej ochrannnej známky

- 40 Odvolací senát dospel k záveru, že nemecký výraz „zum Wohl“ sa bežne používa na „želanie dobrého zdravia“ osobe, a prihlasovaná ochranná známka bude teda automaticky chápaná tak, že dotknuté tovary a služby prispievajú k dobrému zdravotnému stavu spotrebiteľov, ktorým je určená. Ďalej spresnil, že rozdielne použitie veľkých a malých písmen v nemeckom výraze „zum Wohl“ a prihlasovanej ochrannnej známke nemôže spochybniť toto chápanie uvedenej ochrannnej známky (body 16 až 18 napadnutého rozhodnutia).
- 41 Žalobkyňa tvrdí, že význam slovného prvku prihlasovanej ochrannnej známky nemožno chápať ako „na zdravie“, pretože prvok „zum“ je napísaný veľkými písmenami a prvok „wohl“ malými písmenami, z čoho vyplýva, že tento druhý slovný prvok odkazuje na prídavné meno a nie na nemecké podstatné meno „Wohl“, ktoré začína veľkým písmenom „W“ a znamená „zdravie“.
- 42 Je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že gramaticky nesprávna štruktúra označenia nestačí na konštatovanie, že toto označenie nemá opisný charakter, ak prípadný rozdiel v porovnaní so slovom, ktoré zodpovedá gramatickým pravidlám dotknutého jazyka, nepriznáva prihlasovanej ochrannnej známke význam, ktorý je dostatočne vzdialený od významu tohto slova [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. júna 2005, *Munich Financial Services*, T-316/03, EU:T:2005:201, bod 36, a z 2. decembra 2015, *adp Gauselmann/ÚHVT (Multi Win)*, T-529/14, neuvverejnený, EU:T:2015:919, bod 32].
- 43 Pokiaľ ide v prejednávanej veci o nemecký výraz, ktorý, keď je napísaný „zum Whol“, má bežný význam „na zdravie“ používaný najmä pri pripitku alebo kýchnutí, zatiaľ čo ak je príslovka „whol“, ktorá znamená „pravdepodobne“ pripojená k slovu „zum“ tento význam nemá, príslušná nemecky hovoriaca skupina verejnosti si chybu všimne a nahradí v prejednávanom prípade gramaticky nesprávne napísané slovo „wohl“ slovom „Wohl“ [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júna 2007, *MacLean-Fogg/ÚHVT (LOKTHREAD)*, T-339/05, neuvverejnený, EU:T:2007:172, bod 55].
- 44 Ako vhodne uviedol odvolací senát v bode 18 napadnutého rozhodnutia, platí to o to viac, že prihlasovaná ochranná známka je obrazová ochranná známka a použitie veľkých a malých písmen bude skôr vnímané v súvislosti so štylizáciou slovného prvku uvedenej ochrannnej známky, než ako zmena vo význame tohto slovného prvku.
- 45 Z toho vyplýva, že odvolací senát sa správne domnieval, že slovný prvok prihlasovanej ochrannnej známky bude chápaný ako „na zdravie“.

– O zohľadnení obrazových prvkov prihlasovanej ochrannnej známky

- 46 Odvolací senát po opísaní obrazových prvkov tvoriacich prihlasovanú ochrannnú známku dospel k záveru, že tieto prvky nie sú spôsobilé odvieť pozornosť spotrebiteľa od pochvalnej a jasnej reklamy, ktorú nemecký výraz „zum Wohl“ šíri. Na podporu tohto záveru uviedol, že kruhové čierne pozadie a jeho biele kontúry, ako aj použitý typ písma a veľkosť slovných prvkov zodpovedajú bežným grafickým prvkom (body 15 a 19 napadnutého rozhodnutia).
- 47 Žalobkyňa sa naopak domnieva, že obrazové prvky (typ písma, pozadie, hra s farbami) sú vďaka svojmu nezvyčajnému a kreatívnemu charakteru dostatočné na to, aby označeniu ako celku priznali charakter, ktorý nie je čisto opisný. Odvolaciemu senátu okrem iného vytýka, že nedostatočne odôvodnil svoje posúdenie obrazových prvkov prihlasovanej ochrannnej známky.
- 48 Z judikatúry vyplýva, že na účely posúdenia opisného charakteru označenia obsahujúceho slovné a obrazové prvky je rozhodujúce zistiť, či obrazové prvky odvádzajú pozornosť príslušného spotrebiteľa od informácie šírenej slovným prvkom prihlasovanej ochrannnej známky vo vzťahu k dotknutým

výrobkom a službám [pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. júla 2014, giffilar, T-520/12, neuverejnený, EU:T:2014:620, bod 24 a citovanú judikáciu, a z 10. septembra 2015, Laverana/ÚHVT (BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG), T-571/14, neuverejnený, EU:T:2015:626, bod 20 a citovanú judikáciu].

- 49 V prejednávacom prípade odvolací senát vykonal takúto analýzu konkrétne v bode 19 napadnutého rozhodnutia, v ktorom preskúmal, či každý z obrazových prvkov prihlasovanej ochrannnej známky má, alebo nemá zvyčajný charakter, a odvodil z toho, že tieto prvky neumožňujú odvieť pozornosť spotrebiteľa od informácie šírenej prihlasovanou ochrannou známkou (pozri bod 46 vyššie). Preto mu nemožno v tomto smere vytýkať nedostatočné odôvodnenie.
- 50 Odvolací senát sa okrem toho správne domnieval, že obrazové prvky neodvádzajú pozornosť nemecky hovoriacej verejnosti od informácie týkajúcej sa dobrého zdravotného stavu, ktorá vyplýva zo slovného prvku prihlasovanej ochrannnej známky.
- 51 Kruhové čierne pozadie, ako aj kruhy, ktoré tvoria jeho kontúry, sú jednou zo základných geometrických foriem, a tak isto aj bežným rámcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2015, BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG, T-571/14, neuverejnený, EU:T:2015:626, bod 20). Rovnako rozdiel vo veľkosti dvoch slovných prvkov a rozdielny typ písma použitý pre tieto dva prvky vedie k tomu, že pozornosť spotrebiteľa sa sústreďuje na slovo „Wohl“, a teda na koncept blaha. Napokon, biela a čierna farba sa bežne používajú na pritiahnutie pozornosti spotrebiteľov [rozsudok z 3. decembra 2015, Infusion Brands/ÚHVT (DUALTOOLS), T-648/14, neuverejnený, EU:T:2015:930, bod 30] a v prejednávanej veci tým, že zvýrazňujú slovný prvok „zum wohl“ napísaný bielym písmom na čiernom pozadí, zdôrazňujú tento prvok. Obrazové prvky prihlasovanej ochrannnej známky, a to ani ak sú posudzované spoločne, neodvádzajú pozornosť príslušnej skupiny verejnosti od informácie šírenej nemeckým výrazom „zum Wohl“.
- 52 Výhrady založené na nedostatočnom odôvodnení a nesprávnom posúdení zohľadnenia obrazových prvkov prihlasovanej ochrannnej známky treba preto odmietnuť.

– O vzťahu medzi prihlasovanou ochrannou známkou a dotknutými tovarmi a službami

- 53 Odvolací senát dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka je „kvalitatívnym, a teda opisným označením“ predmetných výrobkov a služieb, pretože príslušná skupina verejnosti hneď a bez ďalšieho uvažovania pochopí, že predmetné potravinárske výrobky a ponúkané služby prispievajú k dobrému stavu spotrebiteľov (body 20 až 23 napadnutého rozhodnutia).
- 54 Žalobkyňa tvrdí, že informácia „na zdravie“ neposkytuje žiaden konkrétny údaj o kvalite takto označených tovarov a služieb, a preto neopisuje žiadnu z vlastností uvedených tovarov a služieb.
- 55 Je potrebné pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že výraz „kvalita“ uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa týka tiež pochvalných pojmov, ktoré opisujú vnútorné vlastnosti tovarov a služieb, ak existuje dostatočne priama a konkrétna väzba medzi týmto údajom o kvalite a predmetnými výrobkami a službami (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. decembra 2009, Earle Beauty/ÚHVT (SUPERSKIN), T-486/08, EU:T:2009:487, bod 33, 37 a 38, a z 28. apríla 2015, Saferoad RRS/ÚHVT (MEGARAIL), T-137/13, neuverejnený, EU:T:2015:232, body 47 a 48).
- 56 V prejednávanej veci treba rovnako ako odvolací senát (bod 22 napadnutého rozhodnutia) dospieť k záveru, že potraviny a nápoje zaradené do tried 29, 30 a 32, ktorých sa týka prihláška ochrannnej známky, môžu v rozsahu, v akom sú určené na výživu, „prispievať k zdraviu tela a tým liečiť ducha“, to znamená prispievať k dobrému zdraviu a tým k fyzickej a duševnej pohode spotrebiteľov. To isté platí aj v prípade služieb súvisiacich s výživou zaradených do triedy 43, ktorých sa tiež týka prihláška

ochrannej známky, pretože tieto služby tiež môžu prostredníctvom dodávok potravín a nápojov alebo informácií týkajúcich sa prípravy týchto potravín alebo nápojov prispievať k dobrému zdravotnému stavu a pohode spotrebiteľov.

- 57 Z toho vyplýva, že kvalitu predmetných výrobkov a služieb uvedených v bode 56 vyššie možno považovať za vlastnosť týchto prihlasovaných výrobkov a služieb, ktorá je jednoducho rozpoznateľná dotknutou verejnosťou, a možno rozumne predpokladať, že prihlasovaná ochranná známka bude skutočne rozpoznaná uvedenou verejnosťou ako opis jednej z vlastností predmetných výrobkov a služieb.
- 58 Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne nie je v tejto súvislosti dôležitá skutočnosť, a to ani ak by sa preukázala, že všetky potraviny a všetky nápoje neprispievajú k dobrému zdravotnému stavu spotrebiteľov. Skutočnosť, že určité označenie je opisné len vo vzťahu k určitej časti výrobkov alebo služieb patriacich do jednej kategórie, ktorá je ako taká uvedená v prihláške, nebráni tomu, aby bola prihláška tohto označenia zamietnutá, pretože ak bolo v takom prípade predmetné označenie zapísané ako ochranná známka Európskej únie pre uvedenú kategóriu, nič by jeho majiteľovi nebránilo použiť ho tiež pre výrobky alebo služby tejto kategórie, pre ktoré má opisný charakter [pozri rozsudok z 9. júla 2008, Reber/ÚHVT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, bod 92 a citovanú judikatúru]. V dôsledku toho nemožno odvolaciemu senátu vytýkať, že si v bode 22 napadnutého rozhodnutia protirečil, keď na jednej strane potvrdil, že prihlasovaná ochranná známka je, pokiaľ ide o predmetné výrobky a služby, opisná, a na druhej strane, že všetky potraviny a všetky nápoje neprispievajú k dobrému zdravotnému stavu.
- 59 Takisto nie je relevantné tvrdenie žalobkyne, že informácia týkajúca sa dobrého zdravotného stavu sa týka všetkých výrobkov a služieb kúpených spotrebiteľom, pretože spotrebiteľ kupuje len výrobky a služby, z ktorých má úžitok, a ktoré teda prispievajú k jeho pohode. Uvádzaná skutočnosť, že všetky tovary a služby sa kupujú preto, lebo prispievajú k pohode spotrebiteľov, nevylučuje, že prihlasovaná ochranná známka, ktorá šíri práve takéto posolstvo pohody, môže byť vo vzťahu k predmetným výrobkom a službám z potravinárskeho odvetvia opisná.
- 60 Napokon ani skutočnosť uvedená žalobkyňou na pojednávaní, že ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, je zhodná s ochrannou známkou zapísanou v Rakúsku, nemôže spochybniť opisný charakter prihlasovanej ochrannej známky. Okrem toho, že žalobkyňa vôbec nepreukázala vecnosť svojho tvrdenia a uznala, že rakúska ochranná známka bola zapísaná až po vydaní napadnutého rozhodnutia, treba pripomenúť, že EUIPO, a prípadne súdy Únie nie sú viazané rozhodnutiami prijatými v členských štátoch, hoci ich môžu zohľadniť, a žiadne ustanovenie nariadenia č. 207/2009 nezaväzuje EUIPO alebo na základe žaloby Všeobecný súd dospieť k výsledkom zhodným s výsledkami dosiahnutými vnútroštátnymi správnymi alebo súdnymi orgánmi v podobnej situácii [pozri rozsudok z 15. júla 2015, Australian Gold/ÚHVT – Effect Management & Holding (HOT), T-611/13, EU:T:2015:492, bod 60 a citovanú judikatúru].
- 61 Z toho vyplýva, že výhradu, ktorá kritizuje dostatočne priamu a konkrétnu väzbu medzi prihlasovanou ochrannou známkou a danými tovarmi a službami, a v dôsledku toho tiež žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 treba zamietnuť v celom rozsahu.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009

- 62 Ako vyplýva z článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, na to, aby sporné označenie nemohlo byť zapísané ako ochranná známka Európskej únie, postačí uplatnenie len jedného z absolútnych dôvodov zamietnutia [rozsudky z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, EU:C:2002:506, bod 29, a zo 7. októbra 2015, Cyprus/ÚHVT (XΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI), T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752, bod 74].

- 63 V dôsledku toho, keďže v prípade predmetných tovarov a služieb z preskúmania predchádzajúceho žalobného dôvodu vyplýva, že prihlasované označenie má opisný charakter v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a samotný tento dôvod odôvodňuje zamietnutie sporného zápisu, nie je v tomto prípade potrebné preskúmať dôvodnosť žalobného dôvodu založeného na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 13. februára 2008, Indorata-Serviços e Gestão/ÚHVT, C-212/07 P, neuverejnené, EU:C:2008:83, bod 28).
- 64 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť.

O trovách

- 65 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi EUIPO.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. júna 2017.

Podpisy